ततो माद्री विचार्य्यैवं जगाम मनसाऽश्विनौ । तावागम्य सुतौ तस्यां जनयामासतुर्यमौ । ४८५०
नकुलं सहदेवञ्च रूपेणाप्रतिमौ भुवि । तथैव तावपि यमौ वागुवाचाशरीरिणी ।
सत्त्वरूपगुणोपेतौ भवतोऽत्यश्विनाविति । भासतस्तेजसाऽत्यर्थं रूपद्रविणसम्पदा ।
नामानि चक्रिरे तेषां शतशृङ्गनिवासिनः । भक्त्या च कर्म्मणा चैव तथाशीर्भिर्विशाम्पते ।
ज्येष्ठं युधिष्ठिरेत्येवं भीमसेनेति मध्यमं । अर्जुनेति तृतीयञ्च कुन्तीपुत्त्रानकल्पयन् ।
पूर्व्वजं नकुलेत्येवं सहदेवेति चापरं । माद्रीपुत्त्रावकथयंस्ते विप्राः प्रीतमानसाः । ४८५५
अनुसम्वत्सरं जाता अपि ते कुरुसत्तमाः । पाण्डुपुत्त्रा व्यराजन्त पञ्च सम्वत्सरा इव ।
महासत्त्वा महावीर्य्या महाबलपराक्रमाः । पाण्डुर्दृष्ट्वा सुतांस्तांस्तु देवरूपान्महौजसः ।
मुदं परमिकां लेभे ननन्द च नराधिपः । ऋषीणामपि सर्व्वेषां शतशृङ्गनिवासिनां ।
प्रिया बभूवुस्तासाञ्च तथैव मुनियोषितां । कुन्तीमथ पुनः पाण्डुर्माद्र्यर्थे समचोदयत् ।
तमुवाच पृथा राजन्नहस्युक्ता तदा सती । उक्ता सकृद्दुरुक्तमेषा लेभे तेनास्मि वञ्चिता । ४८६०
विभेम्यस्याः परिभवात्कुस्त्रीणां गतिरीदृशी । नाज्ञासिषमहं मूढा दन्दाङ्काने फलद्वयं ।
तस्मान्नाहं नियोक्तव्या त्वयैषाऽस्तु वेरा मम । एवं पाण्डोः सुताः पञ्च देवदत्ता महाबलाः । सम्भूताः कीर्त्तिमन्तश्च कुरुवंश विवर्द्धनाः ।
शुभलक्षणसम्पन्नाः सोमवत्प्रियदर्शनाः । सिंहदर्पा महेष्वासाः सिंहविक्रान्तगामिनः ।
सिंहग्रीवा मनुष्येन्द्रा वव्रुधुर्देवविक्रमाः । विवर्द्धमानास्ते तत्र पुण्ये हैमवते गिरौ । विस्मयं जनयामासुर्महर्षीणां समेयुषां ।
ते च पञ्च शतञ्चैव कुरुवंशविवर्द्धनाः । सर्व्वे ववृधुरल्पेन कालेनाप्सिव नीरजाः । ४८६५
इत्यादिपर्व्वणि सम्भवपर्व्वणि पाण्डवोत्पत्तौ चतुर्व्विंशत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १२४ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ दर्शनीयांस्ततः पुत्त्रान् पाण्डुः पञ्च महावने । तान्पश्यन्पर्व्वते रम्ये स्वबाहुबलमाश्रितः ।
सुपुष्पितवने काले कदाचिन्मधुमाधवे । भूतसंमोहने राजा सभार्य्यो व्यचरद्वनं ।
पलाशैस्तिलकैश्चूतैश्चम्पकैः पारिभद्रकैः । अन्यैश्च बहुभिर्वृक्षैः फलपुष्पसमृद्धिभिः ।
जलस्थानैश्च विविधैः पद्मिनीभिश्च शोभितं । पाण्डोर्व्वनं तत्सम्प्रेक्ष्य प्रजज्ञे हृदि मन्मथः ।
प्रहृष्टमनसं तत्र विचरन्तं यथाऽमरं । तं माद्र्यनुजगामैका वसनं बिभ्रती शुभं । ४८७०
समीक्षमाणः स तु तां वयस्यां तनुवाससं । तस्य कामः प्रवव्रुते गहनेऽग्निरिवोद्धतः ।
रहस्येकान्तु तां दृष्ट्वा राजा राजीवलोचनां । न शशाक नियन्तुं तं कामं कामवशीकृतः ।
तत एनां बलाद्राजा निजग्राह रहोगतां । वार्य्यमाणस्तया देव्या विस्फुरन्त्या यथाबलं ।
स तु कामपरीतात्मा तं शापं नाम्बुध्यत । माद्रीं मैथुनधर्म्मेण सोऽन्वगच्छद्बलादिव ।
जीवितान्ताय कौरव्य मन्मथस्य वशङ्गतः । शापजं भयमुत्सृज्य विधिना संप्रचोदितः । ४८७५
तस्य कामात्मनो बुद्धिः साक्षात्कालेन मोहिता । संप्रमथ्येन्द्रियग्रामं प्रनष्टा सह चेतसा ।